

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXV. ročník

číslo 2/únor 2019

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. Večeře Páně)
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
	17.00	<i>Křesťané evangelické víry</i> (v ukrajinštině)
Pondělí	18.00	Rozrost (setkání střední generace, vždy 1. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělavatelné knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
	14–15	úřední hodiny faráře (předchozí tel. domluva doporučena!)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.00	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Čtvrtek	17.30	mládež
Pátek	15.30	dorost
	18.00	předkřesťně-konfirmační příprava
	22–01	noční modlitební stráž „Ambasáda Boží“ (ukrajinsko/rusko-jazyčně)
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na straně 18

Obsah

Vítejte	2	Indie	10
Za sborového života	3	Dorost	
Z lednového staršovstva		Bitva u Stalingradu	13
Pozvánky		pozvánka na Legoparty	14
Jaro Křivohlavý	4	Jeden den v Novém světě	15
Zrod a první krůčky víry (1983)		dokončení z minulého čísla	
Marulka Hrbková	6	Kvízy	15
rozhovor z února 2017 (5. část)		aneb bratr Čujan zve dokonce 3×	
Jan Palach	8	Sborová dovolená 2019	17
Zamyšlení	10	Kontaktní informace	18
Mukačevo, Masaryk, Rejchrt,		Tiráž	18
Olbracht, Černobyl... ???		Dorost ve fotografii	19

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Z LEDNOVÉHO STARŠOVSTVA

Staršovstvo se sešlo na své 793. schůzi. Kromě provozních záležitostí (revize hasičích přístrojů) se odsouhlasilo nakoupení 5 stojanů na kola, koupí kompostéru byla pověřena sestra Iva Jungwirthová a bylo dohodnuto letní lakování Evenu. Domluvením údržby, olištování podlahy a vyztužení lavic v Evenu byl pověřen bratr kurátor Tomáš Bedrník.

Finanční zpráva bude lépe představena na Výročním sborovém shromáždění. Aktuální stav účtu je 1.143.000 Kč. V tuto chvíli je spořeno na rekonstrukci elektřiny, topení atd. v kostele. Pro sbírku na bohoslovce a vikariát bylo odsouhlaseno 10 tisíc Kč.

Staršovstvo dále tajně hlasovalo o volbě faráře, protože současnému bratru faráři Jaroslavu F. Pecharovi v srpnu končí desetileté období. Staršovstvo odhlasovalo sedmi hlasy pro (jeden se zdržel hlasování). Staršovstvo tak žádá bratra faráře o službu pro další pětileté období. Bratr farář spolu s bratrem kurátorem připraví patřičné formuláře, abychom mohli požádat synodní radu o vydání pokynu k volbě.

Výroční sborové shromáždění je plánováno na neděli 24. 3., budeme to s předstihem pravidelně hlásit.

Pozvánky

Srdečně Vás zveme na nedělní bohoslužby 10. února. Kázat bude bratr Antonín Plachý. Je to mimo jiné metodik kvality práce Armády spásy, je jedním ze spoluautorů zákona 108 o sociálních službách, je to člověk, který se věnuje práci s bezdomovci již několik desítek let.

Po bohoslužbách s ním proběhne v Evenu beseda o tom, jak pomáhat lidem bez domova, aby to mělo smysl.

VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI NA JUBILEJNÍ DESÁTÝ ROČNÍK AKCE BRANÍXOBĚ!

V neděli 17. února začne krátce po skončení bohoslužeb (cca 10.45) přehlídka amatérské tvorby členů a přátel sboru.

Každý, kdo má zájem vystoupit, dostává zhruba 10 minut času pro jakékoliv představení k pobavení i poučení publika. Hudba, tanec, zpěv, poezie, pohádky, vtipy, pantomima... Vše je vítáno!

ZVEME VÁS NA EKUMENICKÉ SHROMÁŽDĚNÍ SVĚTOVÉHO DNE MODLITEB 2019

1. března 2019 v 17 hodin v kostele Církve československé husitské v Praze 4-Krči – Dolnokrčská 1908/1 (bus 170 zastávka Dolnokrčská, bus 121 zastávka nádraží Krč).

Využijte možnosti připojit se k mnoha lidem ve více než 170 zemích světa, kteří budou ve stejný den – první pátek v měsíci březnu – prožívat a slavit Světový den modliteb, zamýšlet se nad problémy země, která připravila program, prosit o jejich řešení, sbírkou přispět i ke konkrétní pomoci. Posláním SDM je poznávat – modlit se – konat (pomáhat)

Využijte i možnosti poznat členy dalších církví, kteří se setkání zúčastní. Neformální rozhovor po skončení programu bývá velice zajímavý.

Téma: Pojdte, vše je připraveno. Program připravila skupina žen ze Slovinska. Kázat bude branický farář ČCE Jaroslav F. Pechar.

Prosíme sestry, které jsou ochotny se aktivně zapojit do čtení připraveného textu, aby přišly do Krče na *přípravné setkání v pondělí 25. února v 17 hod.*
Informace: R. Černá, J. Pecharová ■

SETKÁNÍ NEJEN PRO ZAMILOVANÉ

Svatý Valentýn se po staletí těší zájmu všech generací. Na jeho svátek si lidé z lásky dávají květiny i jiné dárky. Letošní únor přinese již třináctý ročník Národního týdne manželství, ke kterému se rádi připojíme.

Srdečně zveme k setkání na téma: **Mužem se narodíš, chlapem stáváš!** Diskusi o mužství a otcovství moderuje ing. Walter Matlášek (ekonom a otec 4 dětí) – ve **čtvrtek 14. února od 18.00 hodin** v našem kostele.

Lenka Pecharová

JARO KŘIVOHLAVÝ

Čas neúprosně utíká, letos to bude již pět let, co nás opustil náš milý bratr prof. Jaro Křivohlavý (19. 3. 1925–27. 12. 2014). Jeho moudrá slova si ale můžeme připomínat stále. Tento příspěvek je z Českého Bratra z roku 1983.

JP

ZROD A PRVNÍ KRŮČKY KŘESŤANSKÉ VÍRY

Mnoho lidí kolem nás se domnívá, že věřit znamená považovat za pravdivé, že svět byl stvořen v šesti dnech, že prvními lidmi byli Adam a Eva, že země je plo-

chá a plave na moři atp. Bible nám však ukazuje, že křesťanská víra je něco podstatně jiného. Co?

ZKUSIT TO. Při prvním letmém čtení bible se nám může zdát, že bible je plná požadavků. Hned na začátku uvádí Desatero Božích přikázání a pokračuje spoustou příkazů a zákazů, neustále klade meze a hranice našemu jednání. Jako by se to na nás z bible přímo valilo. Stačí si přečíst např. Kázání na hoře (Matouš 5.–7. kapitola) a žasneme, co je tam výzev. Co s nimi? – Jedna rada říká: zkus to. Vezmi je vážně a zkus je určitou dobu praktikovat. Např. to, co čteš v Kázání na hoře. Zkus druhé nesoudit, nehněvat se na ně, neodplácet zubem za zub, dobře činit nenávidícím tě, zkus milovat nepřátele... Zkus to. Ale opravdově. Ne jen někdy a ne jen trochu, ale cele a na každém kroku. A zkoušej to po určitou dobu, např. šest týdnů, – a co to udělá.

ZKUŠENOST. Ti, kdo to podle této řady zkusili a pokoušeli se poctivě, co nejopravdověji plnit to, co jim bible doporučovala, ti došli k neradostnému závěru: „Nejde to.“ Zkusili to podruhé a závěr byl tentýž. Že by bible kladla na člověka nesplnitelné požadavky?

Bible však vede naše zamyšlení nad tímto neúspěchem jiným směrem. Vede nás k nejhlubšímu taji našeho sebepoznání. V jeho jádru je pochopení toho, že sami o sobě nejsme schopni v takovéto zkoušce obstát a plnit biblické „normy na 100 %“. Nemůžeme překvapit Pána Boha svou výtečností tak, aby nám musel dát jedničku – a za ní pak něco navíc jako uznání.

Po této zkušenosti jsme už jinde, než před ní. Nemůžeme s Pánem Bohem smlouvat a považovat za svou devizu v tomto dojednávání „co za co“ vlastní výtečnost. Ten, kdo z osobní zkušenosti dojde k tomuto poznání, ten stojí na prahu víry. Jak jej však překročit?

POZNÁNÍ, ŽE VŠE JE DAR. Na druhé straně tohoto prahu je poznání: zbývá jen vstoupit a přijmout vše jako dar. Dávat je umění. Větší umění však je dar přijímat. V tomto případě jde o dar největší, jaký nám vůbec může být dán. Není snadné zvítězit sám nad sebou. Daleko snadnější je však zvítězit nad pocitem, že mnoho zmůžeme a dokážeme a že jsme jednoduše „dobří“. Dáme nad sebou zvítězit dárci všeho dobrého? Jestliže ano, změní se zgruntu celý náš život. Tak se zrodila víra. Ta volá: Kyrie eleison – Pane, smiluj se (L 18,9–14). A v odpověď slyší: „Drahým jsi učiněn před očima mýma. Můj jsi ty. Neboj se. Já s tebou jsem.“ (Iz. 43,1–5)

Co se změní v našem životě? Místo příkazů najednou uvidíme v biblických pokynech něco velice praktického: vodítko, jak se chovat na křižovatkách života a tváří v tvář mnoha různým problémům, do nichž se v životě dostáváme. Nejen to. Najednou poznáváme, že nám Pán Bůh skutečně dává sílu tam, kde jsme se svou silou v koncích. Poznáme, že je kus pravdy v pořekadle „pokus se, človče, a Pán Bůh ti pomůže“, jestliže ono „pokus se“ přestává být projevem vlastní vůle a stává se poslušností vůle Boží.

V bibli čteme, že cesty k tomuto poznání mohou být různé. Vedle cesty publikána se tu mluví o cestě marnotratného syna (L 15,11–32). Tomu nešlo o plnění Božích přikázání. Právě naopak: sám si zcela svobodně určoval, co bude dělat. A dělal to. Po určité době však došel k závěru, že tato cesta dál nevede. V krizové situaci se však rozpomněl, že má milujícího otce. Zvítězil sám nad sebou, nad svou domýšlivostí a vrátil se k otci.

Bible zná víc cest k víře. Zná i cestu Saula-Pavla. Ten považoval za svou svatou povinnost slídit po křesťanech, odhalovat je, usvědčovat a likvidovat. Dělal to důkladně. Došel však k poznání, že je to marné, že je to falešná cesta, že život jde jinudy. U Damašku měl odvalu přijmout vše jako dar.

VÍRA JE OSOBNÍ DŮVĚRA. Zrodem víry se posouvá i význam tohoto slova. Neznamená již přesvědčení o pravdivosti toho, co nám bible říká, ale i to, komu mohu důvěřovat, kdo je v posledu tím opravdu důvěryhodným v životě i smrti. Víra se stává důvěrou tomu, který mne nenechal „na holičkách“, a nadějí, že bude při mně, děj se co děj. Je nadějí, že se bude spolupodílet na mé poslušnosti, že mi bude pomáhat, až si nebudu vědět rady a až budu se svými silami v koncích. Víra znamená i důvěru, že si mne bude proměňovat ve svůj obraz – krok za krokem. O co by mi mohlo v životě jít, co by mělo větší cenu? ■

MARULKA HRBKOVÁ, ÚNOR 2017

(pokračování z minulého čísla)

Milí čtenáři Brány, ještě se s Marulkou vrátíme do války, do doby, kdy a hlavně jak nastupovala na své působiště v Plzni. Začalo to v krytu, při náletu na Prahu, kdy se seznámila s dívkou z Plzně (viz Brána 10/2018):

Když skončil nálet, bavily jsme se spolu a to děvče říká: „Nevěděla bys o nějakém podnájmu?“ Já na to říkám, že ne. Ale pak jsem si vzpomněla, že u nás je slečna, která měla švagrovou Židovku. Oni tedy byli původem Němci, ale celou válku se chovali jako Češi. Tedy ta švagrová měla jít do koncentráku a její manžel šel s ní – do Terezína, a protože tam šli jako manželé a on nebyl Žid, tak je netransportovali dál. A já jsem si na tu slečnu vzpomněla a zašla jsem za ní a ona říkala: „Vždyť já tady mám celej volnej byt, tak beze všeho.“

A pak jsem to děvče z krytu s maminkou odvedla do toho bytu. Ona se jmenovala Kája Charlotta Hopfengärtnerová, tahleta dívka. Její tatínek byl Němec

a vlastnil kaolínky a ve Zbirohu železářnu asi do roku 1928. Její maminka byla dcera zdravotního rady města Plzeň. To byla taková honorace plzeňská.

A Kája mi říkala: „No abys nebyla překvapená, kdyby tě zatkli.“ A já na to: „Proč by mě zatýkali?“ „No, my jsme s mámou při bombardování utekli z Drážďan.“

Ony byly zavřeny v Drážďanech. Ptala jsem se proč? Ona odpověděla, že měla doma zbraň. Říkám, na cos měla doma zbraň? Byla to mladá holka. Kája mi řekla, že byla zapojena v odbojovém hnutí. No a tím to skončilo a já ji říkala, že se nedá nic dělat.

A najednou Kája s mámou zmizely. A já se ptala té slečny, u které bydlely, kde je Kája s paní Hopfengärtnerovou? „Ony mně zaplatily ještě na měsíc a odjely. Prý do Plzně...“

No nic.

... A po válce to bylo hrozný. Nic nefungovalo, pošty nešly, nikam se nedalo dovolat, nebylo nic. A najednou jsem dostala dopis a Kája mi píše!

Prosím Tě, já tady sloužím v nemocnici v Plzni a máme hroznou situaci, protože odešly všechny německé sestry. A tady je prázdná nemocnice. Nemohla by ses do Plzně přesunout?

V té době jsem byla velice krátce v nemocnici v Praze. A tak jsem si domluvila propuštění dohodou. To mi umožnili, protože situace byla opravdu mizerná. A tak jsem 23. května už nastoupila v Plzni, kde mě zařadili na internu. Tady jsem sloužila 6 let a vrchní mi řekla, že mě přeloží na chirurgii k profesorovi Davidovi. A já, protože jsme byly kamarádky, jsem jí říkala: „Neblázni, vždyť já skoro chirurgii neznám.“ A ona řekla: „No... tak se to naučíš!“ A já pořád prosila: „Blanko, nebyl by někdo jiný?“ Ne, ne – byla vždy odpověď. Já jsem s tím tedy vůbec nesouhlasila, ale bylo mně to houby platný.

A ona mně jednou dopoledne telefonovala a říkala: „Prosím tě, počkej na mě tady před budovou a jdem na chirurgii za profesorem Davidem.“ Ona mě přivedla přímo na velkou vizitu. Tam byla vrchní sestra, měla v ruce sešit a tužku, to mi předala a já vůbec nevěděla, o co se jedná, a ona řekla:

„Pane profesore, tady vám představuji vaši novou staniční sestru.“ A tím to bylo vyřízený!!

Já byla mladá a teď tam byly mnohem starší sestry, které tam pracovaly delší dobu. Mně to bylo trapný!!

A byl tam nějaký doktor Mynář, to byl náš chirurgický asistent a on říkal: „Prosím tě, to má své důvody... s tím si nedělej hlavu... děvčat se na nic neptej, a když budeš něco potřebovat, tak já ti poradím.“

pokračování příště
sepsala *Markéta Pospíšilová*

JAN PALACH

Celá řada institucí se zapojila do vzpomínek na sebeobětující čin mladého evangelíka, studenta filosofie Jana Palacha. Centrem akcí bylo Václavské náměstí a Filosofická fakulta Univerzity Karlovy. Českobratrská církev evangelická se připojila účastí na shromáždění pořádaném Ekumenickou radou církví, dále podporou hudebně liturgického pořadu Bohdana Mikoláška Ticho za Jana Palacha a zejména kající bohoslužbou v den výročí smrti J. Palacha.

VZPOMÍNKA NA JANA PALACHA A MODLITBA ZA TRPÍCÍ PRO PRAVDU

Bohoslužba se konala 16. ledna na místě upálení Jana Palacha, více viz dále. Bohoslužbu vedl generální sekretář Ekumenické rady církví Petr Jan Vinš.

HUDEBNĚ-LITURGICKÝ VEČER TICHO ZA JANA PALACHA

Bohdana Mikoláška proběhl 16. 1. večer u Martina ve zdi.

KAJÍCÍ BOHOSLUŽBA K VÝROČÍ ÚMRTÍ JANA PALACHA

Naše svědomí? Vyjít z pohodlí zajištěného života do boje se současným pokušením a jeho lží. Tichý hlas pro naději a odvahu.

Bohoslužbu 19. ledna v kostele Martin ve zdi vedl 1. náměstek synodního seniora Pavel Pokorný.

Vzpomínková bohoslužba

k 50. výročí upálení Jana Palacha byla sloužena u jeho pomníku před Národním muzeem. Přímý přenos České televize možná někteří již zhlédli. Pokud jste se nemohli účastnit bohoslužby přímo na Václavském náměstí nebo nestihli vidět vysílání, můžete si bohoslužebný text přečíst zde.

Milé sestry, milí bratři zde na Václavském náměstí, milí diváci televizního přenosu. Přesně před 50 lety, 16. ledna 1969 asi ve 14 hodin 30 minut vzplanul na tomto místě mladý člověk – student Jan Palach. Svým činem chtěl vytrhnout národ z nastupující normalizační letargie a lhostejnosti. My se zde shromáždíme, abychom tohoto činu vzpomněli a abychom se věrni jeho odkazu modlili za všechny, kdo trpěli a trpí pro pravdu. Na začátku naší modlitby vyslechněme slova žalmu 23.

(uvedl Petr Jan Vinš, generální sekretář Ekumenické rady církví)

Čtení z evangelia podle Matouše, pátá kapitola, verš první až šestnáctý:

Když Ježíš spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Tu otevřel ústa a učil je: „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi. Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (četl Stanislav Příbyl, generální sekretář České biskupské konference)

Palachův čin přesahuje naše chápání. Jen obtížně hledáme slova, kterými bychom na něj dokázali odpovědět. Možná, že tou jedinou upřímnou odpovědí může být ticho. Setrvejme tedy chvíli v tichu s důvěrou v Boží milosrdenství.

(Petr Jan Vinš uvedl dvě minuty ticha)

Všemohoucí Bože,

skrže svého Syna Ježíše Krista nás učíš: „Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“ Chceme tě v tento den, kdy si připomínáme výročí Palachova činu, prosit za všechny lidi na světě, kteří trpěli a trpí pro pravdu a spravedlnost.

Ty jsi, Otče, stvořitelem našeho smrtelného i nesmrtelného života; s pokorou, bázní a chvěním myslíme na ty, kteří jako živé pochodně burcovali tvář v tvář bezbožnému totalitnímu režimu lid z lhostejnosti: Jana Palacha, Jana Zajíce a Evžena Plocka v Československu, Romase Kalantu, Elijahu Ripse, Sándora Bauera, Ryszarda Siwiece a Vasyła Makucha v dalších zemích. Prosíme Tě, který vidíš do srdce každého člověka, naplň i na nich své zaslíbení, že „ti, kdo s Kristem zemřeli, budou s ním také žít.“

A nám, kteří si jejich památku připomínáme, dej, abychom nikdy neupadli do lži a dokázali být solí země. Kde je nenávisť, přinášej lásku; kde je bezpráví, odpuštění; kde je nedůvěra, víru; kde je smutek, naději; kde je temnota, své věčné světlo.

O to tě prosíme, skrže Krista, našeho Pána. Amen.

(Modlitba za oběti totality a trpící pro pravdu Daniel Ženatý, předseda Ekumenické rady církví)

Děkujeme Petru Janu Vinšovi za laskavost sdílení bohoslužebného textu.

ZAMYŠLENÍ

Náš pan farář Luděk Rejchrt a naše republika slavili důležité výročí. Opožděně se připojuji vzpomínkou z výletu na Ukrajinu (Podkarpatskou Rus) 10. 8.–19. 8. 2018

Chtěla jsem se podívat do Mukačeva, kde jako učitel působil za první republiky náš soused z paneláku, pan řídící Češka. Jeho žena byla „druhou babičkou“ našim dětem, protože vlastní babička s dědou hospodařili na Františkách, kam jsme jezdili o prázdninách.

Náš moudrý a ušlechtilý prezident Masaryk chtěl Podkarpatskou Rus povznést. Z nově vzniklé republiky tam šli lidé dobří i špatní, pšenice i koukol, jak to bývá.

O slovech a činech Pána Ježíše Krista tam svědčil otec našeho oslavence Ludka Rejchrt. Chodil pěšky do nejchudších zblešených a zavšivených rodin, sdílel s nimi chudobný stůl a při návratu, často v noci, býval ohrožen zbojníky o kterých psal Ivan Olbracht. Stalo se, že ho ohrožovali nožem, on se v duchu modlil a oni nad ním spatřili záři, odhodili nůž a utekli.

Ta svědectví, dobrá zrna našich učitelů, kazatelů a pod. mohou časem vzklíčit a přinést dobrou úrodu a ne zkázu jako Černobyl.

J. Čujanová

INDIE

Rádi bychom se podělili se čtenáři Brány o pár postřehů z Indie ze státu Tamil Nadu, jak to funguje v této lokalitě při adopci na dálku.

Sponzorovali jsme 12 let dvě dívenky: hinduistku Aditi ze státu Karnataka z kompletní rodiny s negramotnými rodiči a dalšími dvěma sourozenci a křesťanského sirotka Citru Devi ze státu Tamil Nadu. Citra Devi nám několik let psala, abychom se za ní přijeli podívat. Když jsme na to konečně kývli a plánovali si cestu do Indie, v té době jsme bohužel obdrželi rozlučkový dopis od Aditi, které zemřela maminka, dívka přestala zvládat SŠ a předčasně ukončila vzdělávací program, aby si našla práci, čímž byla bohužel definitivně uzavřena možnost setkat se s ní.

A tak jsme po dlouhých přípravách, nezbytných očkováních a žádání o vízum vyrazili na naši 3týdenní cestu pouze za naší křesťanskou holčičkou Citrou Devi. Třemi letadly (po 27 hodinách cesty) jsme se dostali do indického Coimbatore. Tam se setkali s ředitelem tamní charity knězem Pushpanathanem a jeho sociálním pracovníkem Asatem, kteří nás dovezli dalších 120 km do Erode do

střediska CEEMA (Centrum pro vzdělávání a poskytování soběstačnosti lidem na okraji společnosti).

Prvních pár dní jsme zůstali u nich a vydali se s nimi za naším křesťanským sirotkem – Citrou Devi, kterou od jejích 5 let vychovává negramotná babička v jedné z mnoha bezejmenných chudinských vesnic, kde skromné přístřešky nemají ani čísla popisná. Dívku, tehdy osmiletou, objevila terénní pracovníce. Šance na vzdělání jí úplně změnila život. Setkání s Citrou Devi bylo velmi emotivní a dojemné, plné vděčnosti a díky. Připravila nám dvě překvapení: Dostala se na universitu a 4 dny před naším příjezdem se vdala.

Její cesta nebyla snadná. Její rodný jazyk Tamilština má v abecedě 247 znaků. Aby se indické dítě v 7 letech naučilo číst, tyto znaky se učí ve školce od 3 let. Děti z „adopce na dálku“ bývají často objevené už starší a jejich úsilí, aby vše dohnaly, musí být mnohem větší. Citra Devi viděla první písmenko tamilštiny v 8 letech. Do školy chodila denně několik kilometrů pěšky a bosa. Když se naučila psát, dostávali jsme její nadšené dopisy, že jednou bude učitelka a bude učit chudé děti číst. Nikdy to nevzdala a teď studuje první ročník na universitě.

V Indii je státní školství zdarma, ale chybějí učitelé. Proto děti z chudších rodin zůstávají negramotné a jejich možnosti pro budoucí život jsou velmi omezené a smutné.

Přitom změnit jeden dětský život v Indii stojí 4.900 Kč / rok (tj. asi 408 Kč/měsíc, tj. 94 Kč/týden). Z této částky dítě dostane uhrazené školné, ve škole 1 jídlo denně, školní uniformu + sešity a pomůcky, týdenní letní tábor, školní časopis a vánoční dárek (dle potřeb rodiny, např. plastovou židli, látku na sukni nebo deku...)

Česká republika je prý v poměru k počtu obyvatel jednou z nejštědřejších zemí pro adopci na dálku. Ale děti, které na svého sponzora čekají, je stále velmi, velmi mnoho. Střediskem CEEMA v Erode, kde jsme byli, prošlo adoptí na dálku 350 dětí, z toho 178 je stále v programu. Zatím jsme první sponzoři, kteří tam kdy přijeli.

Slyšeli jsme o nejistotě jiných českých sponzorů, kteří posílají peníze na vzdělání do různých míst světa, ale korespondenční odezva jejich sponzorovaného dítěte je bez emocí a neosobní. Co můžeme opravdu ze své zkušenosti garantovat, je CEEMA v Erode v Tamil Nadu – lidé kolem adoptce na dálku jsou neuvěřitelně vděční, skromní, ryzí a dobří. V budoucnu se tam chceme vrátit.

Markéta a Štěpán T.

DOROST

POKLAD POD SNĚHEM ANEB BITVA U STALINGRADU

25.–26. 1. 2019 jsme se s našimi dorostáky vydali do Stalingradu získat poklad ☺ nebo skoro...

Aby bitva o poklad neskončila fyzickým vyčerpáním nebo trdomyslností zúčastněných, neoponechali jsme nic náhodě. Již v pátek večer začaly pečlivé přípravy – zimní vybavení, maskáče, pohorky, bojová nálada, odhodlání, pořádná večeře a duchovní strava ve formě programu „Co říká Bible o pokladech?“!! Co je náš poklad? Co znamená mít poklad v nebi? Po zhlédnutí filmu „Poklady pod sněhem“ byli všichni bojovníci správně naladěni pro sobotní boj.

Ráno nás zastihlo mrazivé, mlhavé, nevlídné, mírně sněžilo, no prostě atmosféra jakbysmet! Dopolední boj proběhl v lese nedaleko Točné – Boj o vlajky! Řádně vymrzlí a mokří jsme zhlkli oběd v Evenu, vypili čaj a začali probírat válečné strategie bitvy u Stalingradu, vybaveni dobovými mapami a obrázky.

Po této instruktaži následovala rekonstrukce bitvy u Stalingradu. Jak to vypadalo? Každá skupina dětí obdržela tankový pás, ve kterém se měla dostat ze své základny k pokladu tím způsobem, že šlapala po pásu a zároveň si ho posouvala nad hlavou. Při tom bylo žádoucí zasáhnout papírovým míčkem tank druhé skupiny, tím ho paralyzovat přesně na tak dlouho, dokud celá skupinka neodrestituje 2× na 1 nádech: „Vítová Veruna viděla ve věži velmi velkého vlka, víte Vávro, vemte vidle, vyžehňte velmi velkého vlka ven!“ (schválně si to zkuste ☺). Hodinový lýtý boj skončil po mechanickou závadu již třetího tanku jednoho družstva, a protože už další náhradní tank nebyl k dispozici. Přes tyto technické nedokonalosti všichni získali část pokladu a trochu toho bahna (neboť sníh během od-

poledne roztál) na botách, oblečení a ve vlasech vzali sportovně (doufáme, že maminky to vidí podobně ☺).

Děkujeme všem za účast a skvělou atmosféru a Pánu Bohu za ochranu a hezké chvíle, které jsme mohli spolu strávit!

Za tým vedoucích
AB

POZVÁNKA

LEGO párty

pro děti od 5 let s možností účasti rodičů/prarodičů

9. 3. 2019

9.30–16.30

ČCE Braník (Modřanská 1821/118, Praha 4)

cena: 50 Kč, oběd zajištěn

přihlašování + dotazy do 2. 3. 2019 na: branik@evangnet.cz
(do předmětu: „LEGO“)

JEDEN DEN V NOVÉM SVĚTĚ

dokončení z minulého čísla

Mohu tedy jít dál s klidným srdcem srdcem New Yorku, po Broadwayi, a cestou domů si zpívat, že jsem hladov sem a tam. Míjím další a další vysoké domy a říkám si, jaké by to asi bylo za dne, kdyby svítilo slunce (jako že nesvítilo, bylo pod mrakem vlastně celou dobu). Sluneční paprsky logicky nemají šanci v newyorských ulicích – domy jsou tak vysoké, že chodcům stíní přes celou šířku ulice. Protože bylo pod mrakem, nemělo ani cenu nechat se vyvézt na vrchol Rockefeller Tower a připlácet si k ceně vyhlídky přírážku za právě probíhající západ slunce. (Přírážka prosím není můj výmysl.)

Po několika hodinách zhlížení výkvětu světové modernity unaven spočívám u jakéhosi – z našeho pohledu docela normálního – kostela. A mě nutně napadá: „Jak nepatřičné!“ Kostel se sem opravdu nehodí ani za mák; je zde ve funkci pěsti na voko. Až si říkám, že by tu neměl být. No jo, ale proč? Protože vypadá nějak staře ve srovnání s tou vši novostí. Měl by se přizpůsobit tomuto věku, měl by se převléci, aby dobře zapadl. Pořádně by měl někam zapadnout. Zapadnout, upadnout, vypadnout. (Padat se dá různě...)

Už skončím. Jen pár slov na konec: Central Park se dá vynechat, či pokud ho nechcete vynechat, vyhradte si pro detailní prohlídku celý den; pokud chcete vidět Sochu svobody uspokojujícím způsobem, musíte použít přívozu; že jsou Američani průměrně obéznější, je pravda; že za dva dny nic vidět nestihnete, pravda není; pozor na záměnu bankovek – jsou si dost podobné. A při letištní kontrole se před vstupem na americkou půdu musíte pokorně zout.

D. Pinc

KVÍZY

Přátelé, píše Vám mudrc z Vánoční hry. Je pyšný, že patřil do kolektivu herců jako nejstarší. Zahrál si se svou vnučkou, která ho pobízela, aby se nedal ponižovat. S vnukem, který mne měl v roli ponížít, jsme zůstali dobrými přáteli. Vnoučat bylo celkem šest, zhostil jsem se dobře role lampáře u stromečku a přečetl vnukovi O Ferdovi v mraveništi. První vydání této knihy bylo před 80 lety a bylo mojí první četbou vůbec. Většina vnučat odjela. Já zapsal do svého nového kalendáře výsledek své práce v době mého největšího smutku. Zaháněl jsem ho četbou, vypisováním a stavbou několika rolí do tří kvízů, které se uskuteční do poloviny letošního roku.

KVÍZ PRVNÍ

Už 3. března kvíz představí Michala Mazného v roli presidenta. O plynulost jeho odpovědí se postará dr. Slavíček (jako novinář Sova) který se roli nemusí dlouho učit, ale číst ji. Mužskou dvojici doplní svými vzpomínkami Olga, rozená Šplíchalová, ztvárněna Jitkou Slavíčkovou. Olga, milující Václava, mu věnuje celý život. Můžete se přesvědčit, že život první dámy není lehký. Telefonní linky jejího Výboru dobré vůle už bohužel zmizely z telefoních seznamů.

KVÍZ DRUHÝ

K úspěšnému atentátu na Reinharda Heydricha došlo 27. 5. 1942. Jan Křtitel vyskočil s kamarádem z letadla v prosinci 1941 z Nehvizd východně od Prahy. V Praze bydleli před nešťastným zabitím v kostele v Resslově ulici v devíti bytech od Dejvic přes Libeň a Žižkov. To všechno Vám poví herec Jan Lukáš. Kratší role přísluší náčelníku severočeské sokolské župy Václavovi (po němž je nyní pojmenována ulice, kde bydlel krátce po násilném obsazení Sudet). Přivezl do Prahy potřeby parašutistů, sháněl potravinové lístky a ubytování. Více v kvízu Atentát, který se hraje 12. 5. 2019

KVÍZ TŘETÍ

Oba herce druhého kvízu uvidíme ještě v kvízu, hraném 30. 6. 2019. Vystoupí chudý lidový malíř Aleš, proti salonnímu malíři Ženíškovi.

dobová fotografie ke 3. kvízu

Srdečně zvou přátele divadla k návštěvě všech tří kvízů

Jiří Čujan

POZVÁNKA

na 19. sborovou dovolenou v termínu 17.–24. 8. 2019

Staršovstvo branického sboru srdečně zve své členy i další příznivce na 20. sborovou dovolenou, která se opět koná v hotelovém komplexu Renospond Zderaz na úpatí Českomoravské vysočiny, která je jednou z ekologicky nejčistších oblastí České republiky. Lokalita je bohatá na kulturní památky a přírodní krásy, např. přírodní rezervace Toulouvcovy maštale, ve Zderaze je možné domluvit prohlídku skalního obydlí, mezi Zderazí a Prosečí se nachází záchranná stanice Pa-síčka, v Prosečí je možné navštívit muzeum dýmek, v okolí jsou tři rozhledny, zámek Nové Hradky, Litomyšl, Hrad Rychmburk nebo zřícenina Košumberk v Lúži. Ve Skutči je muzeum obuvi a kamene, v okolí Hlinska je možné, navštívit skanzen Veselý kopec, celoročně otevřený Betlém Hlinsko a nově otevřené Peklo Čertovina. Okolí hotelu nabízí i mnoho značených turistických a cyklotras.

Ke zpříjemnění pobytu je v hotelu otevřené zrekonstruované wellness centrum s nabídkou procedur viz ceník na stránkách www.renospond.cz a k dispozici je též velké přírodní koupaliště přímo před hotelem.

NABÍZÍME 2 KATEGORIE UBYTOVÁNÍ:

- hotelová část budovy má 2–4lůžkové pokoje s možností přistýlky, se sociálním zařízením na pokojích
- turistická část budovy má 2–4lůžkové pokoje rovněž s možností přistýlky. Společné sociální zařízení je v dostatečném počtu umístěno na chodbě, zvláště pro muže a ženy.

Cena ubytování s polopenzí:

hotelová část – dospělí 3.200 Kč, děti 4–15 let 1.850 Kč

turistická část – dospělí 2.550 Kč, děti 4–15 let 1.750 Kč

Děti do 3 let věku bez nároku na lůžko a stravu jsou zdarma.

Stravu lze případně doobjednat na místě. Rovněž obědy pro dospělé lze zakoupit po příjezdu. Případné požadavky na dietní stravu nutno uvést na přihlášce. V obou objektech WiFi připojení zdarma, psa i kočku lze vzít s sebou za poplatek Kč 100/den. Poplatek úřadu činí Kč 6/den a týká se osob od 15 do 60 let. Parkoviště u hotelu je zdarma.

Závaznou přihlášku se jmenným obsazením pokojů a u dětí dosažený věk k 17. 8. 2019 odevzdejte sestře Kučerové nebo Nývltové, případně zašlete na adresu: **Z. Kučerová, 147 00 Praha 4 Na Mlejniku 14** nejpozději do 31. března 2019.

Případné dotazy vám ráda zodpoví sestra Kučerová na těchto kontaktech: mobil 602 274 401 nebo e-mail : z.kucerova.branik@volny.cz.

Na Vaši účast na této jubilejní sborové akci se těší

Staršovstvo sboru ČCE Braník

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA
úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník
Telefon: 244 461 037
E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/0300
Variabilní symboly:
111 křesťanská služba
222 salár
333 dar
444 Jeronýmova jednota
555 nepálský student
888 rekonstrukce kostela (plyn...)
999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM
na 2. straně časopisu

web: <http://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXV. ročník, číslo 2/únor 2019

Vychází každou 1. neděli v měsíci

Redakce: Katka Winkelhöferová, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je poslední neděle v měsíci,
příspěvky posílejte e-mailem: branickabrana@gmail.com.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

DOROST (VIZ STR. 13)

Před bojem o poklad je nutná důkladná duchovní průprava,

po bitvě spokojené posádky teď již svorně a s úsměvem zpět na základně.

